

AL VENT

Els Pescadors de l'Escala: "Cants de taverna"

La col·lecció discogràfica "Dolça Catalunya..." s'acaba d'enriquir gràcies a la recent publicació d'un nou volum, amb l'edició del qual, si no vaig del tot errat de comptes, es fa finalment realitat la presentació del popular grup dels Pescadors de l'Escala en un àlbum discogràfic de llarga durada, justament dedicat als "Cants de taverna".

Des d'aquesta secció hem insistit repetidament en la importància i l'interès de la recopilació del nostre folklore musical, de la nostra tradició popular en el terreny de la cançó i la música, i només per aquesta raó ja hauríem d'acollir amb satisfacció la publicació d'un àlbum com el d'aquests "Cants de taverna". Es tracta, efectivament, d'una obra que recull bona part de la tradició cantable del país, i més concretament de l'Empordà. Són cançons marineres, havaneres, cants de taverna que han arribat als nostres dies, i que gràcies a la tasca duta a terme pel grup dels Pescadors de l'Escala i altres formacions semblants no han perdut gens ni mica de la seva força original i primitiva, del seu encís popular i terrenal, encara no del tot malejat pel turisme.

Cançons com ara "El marxant", "La sardina", "El meu avi", "La Ramona i en Tonet", "A l'Àngel Guimerà", "L'alliberació", "El carreter", "El cirurgià", "El parracaire", "La barqueta" "La garrafa", són una mostra ben àmplia i representativa de la manera de fer característica dels Pescadors de l'Escala. Perquè junt amb algunes composicions tradicionals a bastament conegudes, n'hi ha d'altres de creació molt més recent i que fan referència al treball continuat i constant d'un grup que cerca la formulació incessant d'unes noves formes de comunicació popular, sempre en una línia molt lligada amb la tradició i el folklore.

"Cants de taverna" és un disc de totes passades interessant. I ho és, a més a més, com a possible descobriment públic d'un grup com Els

Pescadors de l'Escala, als quals hem vist cantar més d'una vegada a la Costa Brava amb altres formacions semblants i que d'alguns anys ençà menen un bon treball artístic, ara magníficament representat en aquest àlbum discogràfic tot just acabat de publicar, l'únic defecte del qual és el fet que els errors ortogràfics s'hi compten per dotzenes.

RAMON MUNTANER I JOAN ISAAC, AVUI A FIGUERES

Tot i que de bell antuvi pugui semblar una actuació sense cap interès especial, val a dir que el recital que Ramon Muntaner i Joan Isaac protagonitzaran aquest vespre a la Catequística de Figueres pot ser de debò important. Ambdós cantants i autors, a desgrat de la seva joventut, són ja dues figures destacades del moviment de la cançó popular catalana actual, i algunes de les seves actuacions més recents ens ho demostren ben a bastament: Ramon Muntaner fou un dels grans triomfadors de les sisenes "Sis hores de cançó a Canet", i Joan Isaac posà brillantíssim punt final a "Gau-Pasa", el gran festival celebrat a Errenteria amb la participació de Mikel Laboa, Xabier Lete i Miro Casabella.

URIAH HEEP: "HIGH AND MIGHTY"

David Byron com a cantant, John Wetton al baix, la guetarra, el melòtron, el piano elèctric i veus, Lee Kerslake a la percussió i veus, Mick Box a les guitarres, i Ken Hensley a l'orgue, el piano, el sintetitzador, el piano elèctric, les guitarres i veus, són els components d'Uriah Heep, que ara ens ofereixen una producció discogràfica de realització molt recent i en la qual els retrobem amb tota la seva força interpretativa característica, feta d'influències molt diverses i presidida sempre per un to agressiu, directe i molt espontani, ben dis-

tint d'altres formacions de la Pop Music/Rock que es deixen endur pel camí fàcil de l'efectisme electrònic.

Un disc francament interessant, "High and mighty". Sobretot, pel que té d'obra viva i plena d'espontaneïtat, d'autèntica imaginació creativa feta música.

J. G.-S.

AVUI ACTUEN...

Lluís Llach, a les Escoles Nacionals de Sant Pol, a les 22.30.

Ramon Muntaner i Joan Isaac, a la Catequística de Figueres, a les 22.30.

Ovidi Montllor Pere Tàpies, a l'Envelat de Sant Julià de Lòria, a les 22.30.

La Trinca, a Sant Jaume d'Enveja, a les 23.00.

Gran festival infantil a la Plaça de Catalunya

L'Assemblea d'actors i directores de Barcelona, dintre la seva campanya de promoció de la temporada popular Teatre Grec 76, organitza per al dijous, dia 29 de juliol, a les 5.30 de la tarda, un gran festival infantil a la plaça de Catalunya, amb jocs animats pels mateixos actors i directores, exposició de dibuixos al·lusius al teatre, disfresses, capgrossos, repartiment d'obsequis de diferents firmes comercials, etc. Per a assistir al sobredit festival n'hi haurà prou de portar aquests utensilis: una cullera, una patata, un rotlle de paper higiènic i una caps de llapis de colors. L'Assemblea d'actors i directores invita afectuosament tots els nens de Barcelona.

SANTANDER

Hi haurà "Festival de los pueblos de Europa"

"El festival de los pueblos de Europa" se celebrarà, malgrat les notícies difoses fins ara en sentit contrari, segons manifestació dels seus promotors en una conferència de premsa celebrada a Madrid, a la casa de l'advocat don Antonio Garcia Trevijano.

Els promotors del festival han afegit que el governador civil de Santander, lloc del certamen, havia anunciat que no atorgaria el permís per a la celebració, anunciada del 9 al 15 d'agost, cas que fos requerida la seva autorització. Una actitud així, a criteri dels organitzadors, tenia un caràcter coercitiu, encaminada a desencoratjar el grup promotor.

"No obstant, —van declarar— els efectes han estat del tot a la inversa. La premsa santanderina, i també la nacional, han reaccionat a favor de la celebració del festival, i igualment diversos grups d'opinió."

Els promotors del festival, que comprendria dos dies de música i la resta de la setmana de taules rodones, col·loquis i conferències, informaren que ja havien presentat la sol·licitud d'autorització governativa i esperen rebre una resposta afirmativa, car els problemes d'infraestructura al·ludits pel governador civil per a acollir cinquanta mil persones no són problema, al seu parer, i sobre el tema hi ha una escissió entre les "forces vives" de Santander.

Tots els preparatius —van afegir— ja s'han ultimat per un grup de dos-cents cinquanta organitzadors, els quals han rebut adhesions de diferents líders de grups d'oposició i de persones com el nou rector de la universitat complutense i el vice-rector de la universitat de Valladolid. Entre les persones que participarien a les taules rodones figurarien els senyors Aranguren, Tierno Galván, Garcia Trevijano, la vídua de Grimau, la muller de l'assassinat Víctor Jara, Simoné de Beauvoir, Jane Fonda i Angela Davis.

El "Festival de los pueblos de Europa", abundantment anunciat per mitjà d'adhesius a Madrid i altres grans ciutats espanyoles, és promo-

DISCOGRAFIA

En el centenari de Falla

Amb pocs dies de diferència han sortit dos discs gairebé amb les mateixes peces, interpretats per dues pianistes del nostre àmbit musical. Alicia de Larrocha i Leonora Milá.

Els disc (Decca SXL 6683, a 360 ptes., i Ariola Eurodisc 406 ptes), tenen una diferència quant a criteri de gravació. Alicia de Larrocha empra un piano ressonant i agutarrat, Leonora Milá és gravada quasi sense ressonància, amb una col·locació de micròfons forçosament distinta. Les dues diferències, vàlides segons la preferència de cada oient, semblen adaptar-se a les característiques de cada pianista.

Alicia de Larrocha s'allibera a si mateixa de tot condicionament i crea mols propis d'expressió. La seva "cubana", la seva "andalusa" i les tres danses d'"El sombrero de tres picos" són d'una exquisida qualitat. Leonora Milá troba els seus millors moments en les obres que li permeten més concisió, l'"Aragonesa" i la "Fantasia Bética". Ironitzant, podríem dir que aquesta peça és més fantasia en Alicia i més bética en Leonora.

On totes dues em semblen lluny de les possibilitats pianístiques de l'obra —una obra que Rubinstein ha exalçat a un nivell potser inabastable— és en la més coneguda de totes, la dansa ritual del foc.

Dos disc agradables per llur expressió sonora i que cal tenir en compte a l'hora de nodrir la discografia falliana amb obres complementàries.

MOMPOU. — Haviem preparat ja el comentari a un encertadíssim volum que conté quasi tota l'obra pianística de Mompou interpretada per ell mateix (hi mancaven "Sur le pointe des pieds" i "Cançó i dansa n.º XIII") quan ens vam adonar d'unes anomalies en l'audició de les cares B del disc 701 i A del disc 705. Vam telefonar a l'editora i ens van dir que per aquest motiu no havien posat a la venda el volum que, rectificat, sortiria el setembre. El que ens sorprèn és que el disc —sense cap "però"— ha sortit comentat ja en dues pàgines discogràfiques de dues publicacions. O l'orella no era molt fina o el disc s'ha comentat sense sentir-lo complet. Coses.

J. M.

Pete Seeger protesta

Hauria vingut a "Cançons del món per un poble"

Un nom ben conegut, un home de gran prestigi, un dels millors intèrprets mundials de la cançó popular s'ha adreçat als organitzadors del festival que va ésser prohibit i que portava per títol: "Cançons del món per un poble" que s'havia de celebrar el dia onze d'aquest mes a l'estadi del FC Barcelona. Hi havien d'haver participat Raimon, Lluís Llach, Leo Ferré, José Afonso, Angel i Isabel Parra. Antoni Tàpies ja

li havia realitzat el cartell anunciador. El missatge de Pete Seeger diu així:

Per al poble de Barcelona:

Estimats amics,

Tenia grans desigs de cantar per a vosaltres i amb vosaltres en l'estadi de futbol, com s'havia previst. Em causa molta pena la cancel·lació del concert, ja que el vostre comitè l'havia preparat amb tant de temps i amb tantes ganes. Això no obstant, estic segur que podrem reunir-nos aviat.

Que n'és, d'insensat, evitar que els pobles comparteixin llurs cançons! S'han d'acabar les prohibicions com aquesta. Igual que els cants del passat, la cançó d'avui sorgeix per les esquerdes del món, semblantment a l'acció capilar de l'aigua.

Per la pau i l'amistat entre els pobles treballadors del món,

aribau cinema
DIVENDRES, TARDA, ESTRENA A ESPANYA!
UN FILM POLEMIC QUE NO POT PAS ESPERAR!

Bella, conflictiva crònica dels bastidors burgesos durant la nostra guerra civil.

Romà Gubern (Destino)

UN FILM PRODUCIDO POR JOSE FRADE

LAS LARGAS VACACIONES DEL 36

por orden alfabetico

ANALIA GADE - ISMAEL MERLO - ANGELA MOLINA
VICENTE PARRA - FRANCISCO RABAL - JOSE SACRISTAN
CHARO SORIANO - CONCHITA VELASCO - JOSE VIVO

DIRIGIDA POR JAIME CAMINO

PANORAMICA EASTMOLOR

J.F.

Premi de la Crítica internacional al Festival de Berlín 1976

TEMPORADA POPULAR

ASSEMBLEA D'ACTORS I DIRECTORS DE BARCELONA

TEATRE GREC, 76

DIES 28, 29, 30, 31 de juliol i 1, 2, 3 d'agost 10.30 NIT

Companyia de l'Assemblea d'actors i directores

ESTRENA DE

EL BON SAMARITA, CANTIR AMUNT CANTIR AVALL, PENSAVA QUE EL CEL GUANYAVA I DEU SE'N APROFITAVA

de JOAN JOSEP ABELLAN
(Premi Joan Santamaria 1976)

"Una paràbola d'anticipació, l'acció de la qual transcorre en un demà democràtic."

PREU UNIC: 150 PESSETES

TAQUILLES: Pça. CATALUNYA i TEATRE GREC

TELEFON: 318 19 90

PER UN TEATRE AL SERVEI DEL POBLE